

Jensen-Aale: Det er jo selvsagt, at jeg med stor Interesse hørte paa, hvad den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) havde at sige om det Lovforslag, som nu har været behandlet saa indgaaende i det andet høje Ting. Jeg skal straks erkende, at det ikke var urigtigt alt, hvad den ærede Ordfører sagde. Det ærede Medlem kom bl. a. med en Udtalelse om, at de, som havde laant Penge, som havde stiftet Gæld, skulde betale denne Gæld, men han tilføjede klogeligt: hvis de da kan. Det er netop det, det drejer sig om, det er det, som vanskeliggør det hele. Jeg vil jo ikke tro, at den ærede Ordfører mener, at de, som har den store Gæld, kan betale den; det fremgik heller ikke af den ærede Ordførers Tale, men netop derfor gælder det om at finde en Ordning, hvorefter Kreditors og Debtors Interesser bedst muligt varetages.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst en positiv Urigtighed — for ikke at bruge et stærkere Udtryk —, idet det ærede Medlem sagde, at Regeringen havde vendt det døde Øre til Landbrugets Krav. Det er en positiv Urigtighed, og det ved det ærede Medlem udmærket godt. Det ærede Medlem ved gennem sit politiske Arbejde, gennem de Forhandlinger, der er ført her i Rigsdagen, at Regeringen netop har været aarvaagen over for disse Krav, har været villig til at hjælpe over Vanskelighederne og har medvirket til, at mange i Dag sidder ved deres Hjem, som vilde have været fjernet fra dem, hvis Regeringen ikke havde taget Initiativet til visse Foranstaltninger, der har muliggjort, at disse Mennesker kunde blive ved deres Hjem længst muligt.

Vi staar nu i en ret ejendommelig Situation. Vi, der har deltaget i det politiske Arbejde gennem Aarene, kan ikke undgaa at tænke tilbage paa den Tid, da man krævede Verdensmarkedets Priser, da man slet ikke vilde finde sig i andet end Verdensmarkedets Priser, skønt man ikke engang kunde sige, hvad Verdensmarkedets Priser var. Vi sagde dengang, at Verdensmarkedets Priser, de høje Priser, som man krævede, før eller senere vilde medføre Vanskeligheder for de Mennesker, som nu kræver de høje Priser, vilde medføre en meget stor Gæld og derved naturligvis ogsaa en meget høj Rentebyrde. Hvad vil Landbruget saa gøre, sagde vi; saa kan den Tid let komme, da Landbruget maa gaa til det offentlige og anmode om Støtte; men man sagde haanende til os, at Landbruget har altid arbejdet sig igennem, Landbruget har altid sparet sig igennem, det vil det ogsaa gøre i Fremtiden. Den Tale hører vi ikke i Dag.

Man har nu først bidraget sit til, at Ejendomspriserne som Følge af de høje Priser paa vore Produkter er steget til en fænomenal Højde, hvad der har medført en stor Gæld, som vi dengang forudsagde, en Gæld, som naturligvis ikke kan forrentes med de Priser, der nu kan opnaas paa Verdensmarkedet, og derefter kommer man og siger: Nu maa det offentlige hjælpe til, nu maa Staten hjælpe os, nu kan vi ikke længere.

Den nuværende Regering har været lydhør over for disse Krav. Den har været lydhør over for de mange Møder, der har været holdt omkring i Landet, selv om disse Møder ikke alle har været af lige fornuftig Karakter; der er mange af disse Møder, som man slet ikke før kunde tænke sig, at den danske Bondebefolkning vilde være med til; men til Trods for, at de Udtalelser, som er fremsat paa Møderne, har haft den Art og Karakter, har Regeringen alligevel været lydhør over for de Tanker, der er kommet frem, og dette har medført de mange Love, som vi har vedtaget her i Rigsdagen for at hjælpe over den vanskelige Tid. Det er ogsaa det, som medfører Diskussionen her i Dag om det Forslag, som foreligger til Behandling i det høje Landsting. Og det, der foreslaas, er netop, at Landmændene skal betale deres Gæld, hvis de kan, men da de nu ikke kan betale deres Gæld, maa man se at finde en Form for nogenlunde at bringe dette Forhold i Lave. Kan de ikke betale Gælden, ja, saa er jeg enig med det ærede Medlem om, at man i hvert Fald midlertidig maa nedsætte Renten, og det er det, Forslaget gaar ud paa.

Alle de Møder, der har været holdt rundt omkring i Landet om dette Forhold, har bl. a. krævet Rentelettelse, mere eller mindre fornuftigt. Dette har naturligvis ogsaa i nogen Maade virket til, at Talen herom er kommet frem her i Rigsdagen, ligesom det har medført, at bl. a. Partiet Venstre har begæret, at Landbrugets Rentabilitet skulde undersøges sagligt. Ønsket herom har Regeringen imødekommet, og derfor har den nedsat et Udvalg, som man ikke kan kalde et partipolitisk Udvalg. Dette Udvalg har udført et stort, sagligt Arbejde og er kommet med en Indstilling, paa Grundlag af hvilken Regeringen har forelagt sit Forslag, som jeg ikke skal give mig til at gennemgaa i det høje Folketing, og vi har enten hørt paa disse Forhandlinger eller læst Rigsdagstidende, hver efter sit Behag. Derfor er der ingen Grund til her at komme ind paa Enkeltheder; Forslaget